

Voorstellen voor de Intergouvernementele Conferentie

De EVP-werkgroep 'Intergouvernementele Conferentie 1996' heeft onder leiding van de vice-voorzitter van de EVP-fractie in het Europees Parlement, Hans-Gert Pöttering, op donderdag 18 mei jongstleden een notitie vervaardigd met voorstellen voor de IGC van 1996. De voorstellen worden nu verspreid onder de nationale EVP-lidpartijen, waaronder het CDA, waarna er uitvoerig over gediscussieerd kan worden. Op het EVP-Congres van 5 tot 7 november 1995 te Madrid zal de definitieve inbreng van de christen-democratische partijen van de EU-lidstaten worden vastgesteld.

Standpunten EVP inzake IGC 1996

1. De Europese Unie krijgt internationale rechtspersoonlijkheid
2. De Verdragen over de Europese Unie worden voorafgegaan door een lijst van grondrechten en mensenrechten.
3. Het Europees Parlement en de Raad van Ministers hebben bij wetgeving gelijke rechten. De bestaande wetgevingsprocedures dienen te worden vereenvoudigd.
4. Bij wijzigingen van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrondvest, is de instemming van het Europees Parlement vereist.
5. De Raad van de Unie (Ministerraad) vergadert bij het nemen van wetge-

vingsbesluiten in het openbaar.

6. De wetgevende besluiten van de Raad van de Unie dienen principieel met meerderheid van stemmen te worden genomen.
7. Voor de benoeming van de Commissie worden twee alternatieven voorgesteld:
 - a) De voorzitter van de Commissie wordt door het Europees Parlement voorgedragen en door de Raad bevestigd. De voorzitter van de Commissie stelt de Commissie met inachtneming van alle lidstaten samen uit commissarissen en junior-Commissarissen en onderwerpt zich vervolgens aan een motie van vertrouwen in Parlement en Raad.

alternatief

- b) De voorzitter van de Commissie

- wordt door de Europese Raad na raadpleging van het Europees Parlement voorgedragen. Het Europees Parlement stemt na een motie van vertrouwen in met de benoeming. De Commissie wordt in haar totaal goedgekeurd na individuele hoorzittingen in alle betrokken parlementaire commissies en na een motie van vertrouwen in de plenaire vergadering.
8. Bepaalde gebieden van binnenlands beleid en justitie, bijvoorbeeld het asielbeleid, het visum- en integratiebeleid, worden geleidelijk onderworpen aan een communautaire procedure. Met name ten aanzien van de van operationele bevoegdheden voorziene Europese politiemacht (Europol) is het optreden van de Commissie onderworpen aan de parlementaire controle door het Europees Parlement.
 9. De Westeuropese Unie wordt geïntegreerd in de Europese Unie. Alle EU-lidstaten aanvaarden een bijstands- en solidariteitsclausule of artikel 5 van het WEU-Verdrag.
 10. De Europese Unie moet bij onrechtmatig gebruik van Europese gelden, met name in geval van fraude, sancties tegen individuele staten kunnen treffen en over instrumenten beschikken om deze sancties kracht bij te zetten.
 11. Er moet een Europese kaderwetgeving worden geschapen die het mogelijk maakt bij gelijke overtredingen van het Europees recht in de vijftien EU-landen eenduidige en gelijke straffen op te leggen.
 12. De rechters van het Europees Hof van Justitie worden alleen door vertegenwoordigers van de nationale regeringen benoemd, na advies van het Europees Parlement.
 13. Het EG-Verdrag, het Euratom-Verdrag en het EGKS-Verdrag dienen in één enkel Verdrag te worden samengevat.
 14. Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de bevoegdheden van de Unie, de Lidstaten en de regio's; daartoe dient een lijst van bevoegdheden te worden opgesteld, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel. Het subsidiariteitsbeginsel is ook van toepassing op de relatie tussen de Unie en de plaatselijke en regionale lichamen.
 15. De nationale parlementen moeten ieder door hun eigen regering, voordat er wetgevende besluiten door de Raad van de Unie worden genomen, stelselmatig en tijdig worden betrokken bij het wetgevingsproces van de Europese Unie.
 16. In bijzondere gevallen kunnen aan de Lidstaten bepaalde termijnen voor de uitvoering van richtlijnen en verordeningen worden toegekend. De omzetting van richtlijnen en verordeningen dient altijd binnen een vastgestelde termijn plaats te vinden, die voor alle lidstaten geldt. Deze basisprincipes moeten ook voor die beleidsterreinen gelden die (nog) niet aan de Unie-procedures onderworpen zijn.